

før at jeg skal tage eet af de Exempler, hvor- til den ærede Rigsdagmand holdt sig — nu forlanges bevilget 40 Rbd. 1 Sk. mere til Beskrivelsen af visse Portoudgifter, saa erkjen- des derved slet ikke, at de Portoudgifter, der hidtil have fundet Sted, ogsaa i alle deres Enkeltheder have været lovlige eller hensigts- mæssige; men der erkjendes blot af Thinget, at det Overslag, hvorefter man ved den første Bevilling holdt denne Udgift paa et vist Punkt, er der fundet tilstrækkelig Anledning til at for- høje med 40 Rbd. 1 Sk. (Tscherning; Hør!), og det bliver Revisionens Sag at undersøge Anvendelsen af den nu bevilgede Sum, ligesom det vilde have været dens Sag at undersøge den først bevilgede Sums Anven- delse. Hvad der vindes og bespares ved denne Tillægsbevilling, det er blandt Andet Tid og Correspondence; thi dersom Revisionen ikke, ved at gennemgaae denne Udgiftspost, fandt Andet at bemærke, end at Summen i Finants- loven efter det første Overslag var overskreden med 40 Rbd. 1 Sk., saa maatte den have gjort Udsættelser, som efter denne Tillægsbevilling nu vilde bortfalde; thi naar den nu finder, at den først bevilgede Sum og at de senere bevil- gede 40 Rbd. 1 Sk. er bleven lovmæssigt og hensigtsmæssigt anvendt, saa hører alt Skriveri og al Correspondence op, og det er en Fordeel, som ved Tillægsbevillingen opnaaes; der bliver derved affruktet andre Grændser for Statsrevis- forernes Bemærkninger, end de ellers vilde have havt. Om en Erkjendelse af alle Posternes Rig- tighed kan først være Tale, efterat Statsrevis- forerne have gjort deres Bemærkninger, og Be- svarelse af Bedkommende er afgiven; først da foreligger Sagen til endelig Afgjørelse for Rigs- dagen. Det forekommer mig derfor, uden at jeg skal gaae ind i Sagens Detail, at det ærede Medlems Indvendinger imod de Grundsetnin- ger, som Udvalget i almindelighed har udalt, ikke kunne tillægges nogen Vægt. Hvorvidt Udvalget ganske consequent har fulgt disse Grundsetninger, derom skal jeg ikke yttre nogen bestemt Dom; thi deels foreligger Sagen ikke i alle sine Enkeltheder — vi kunne her kun holde os til § 1 — og deels tilstaaer jeg, at jeg ikke har havt Leilighed til at sætte mig saa nøie ind i alle disse, at jeg med fuldkom-

men Visshed kan udtale en Mening derom; men i det, der er fremkommet fra det ærede Medlems Side, forekommer det mig ikke, at der er vlist, at disse Grundsetninger ikke ere consequent anvendte, og imod Grundsetningerne selv mener jeg, at man ikke med Føie kan ind- vende Noget.

Tscherning: Ja, jeg kan i alt Væsent- ligt henholde mig til, hvad der nu er blevet sagt, og skal kun tilføie, at ved en Tillægs- bevillingslov, som denne, vil det være aldeles umuligt strengt at opretholde noget Princip i alle sine Enkeltheder; der vil altid blive No- get tilbage, som vil blive en Skjønssag; men en væsentlig Omstændighed med at bringe denne Art Sager tidligt frem igjennem en Tillægs- bevilling er just det, at det er den eneste prak- tiske Maade til at fastholde Finantsbestyrelsens virkelige Ansvarlighed. Finantsbestyrelsen er med Hensyn til Tillægsbevillinger i den samme Stilling ligeoverfor Thinget, som enhver Mi- nister, der har været nødsaget til at bruge en provisorisk Lov for at udføre en Regjerings- handling; han skal have Approbation paa denne Lov jo før jo heller. Naar man nu kommer til denne Erkjendelse, at der ikke er nogen Nødvendighed derfor, henstiller man det til Revisionen, men hvor man erkjender og hvor Finantsministeren maa ønske, at, saaledes som det sidste ærede Medlem har sagt, Grændsen for Bevillingen strax bliver udvidet, der skyldes man at gjøre det.

Finantsministeren: I det jeg, hvad Spørgsmaalet i Almindelighed angaaer, i det Væsentlige kan henholde mig til, hvad den ærede Drøjer og de to ærede Talere, som have sluttet sig til ham, ønsker jeg blot at tilføie en Bemærkning, som i mine Mine særdeles taler for Nødvendigheden af uden alle Omstændig- heder at fremkomme med en Tillægsbevilling, selv efter Finantsaarets Udløb, naar Finants- loven er bleven overskredet. Det er den, at herved kan det antages, at Legislaturen kan komme til Kundskab om, hvad der har været Anledning til saadanne Overskridelser, som have fundet Sted, og navnlig om ikke nogen Overskridelse maatte have fundet Sted, der var af en saa betænkelig Character, at det ikke gif an at udsætte Bedømmelsen af, hvad der